

[Jørgen Estrup]

Derfor mener jeg, at man nøje bør overveje, om det er rimeligt at have et kriterium, der siger, at 5 pct. er grænsen. Jeg ville meget gerne have, at vi også på dette punkt kunne få en åben dialog med ministeren og ministeriet, om der kunne være andre og mere fleksible kriterier, som med rimelighed kunne anlægges.

Lad mig dermed blot til sidst sige, at sådan som verden har udviklet sig, hvor vi jo til alles store lettelse har set en afspænding mellem Øst og Vest, er det blevet desto mere klart, at Nord-Syd-konflikten bliver det, som i de kommende år, og årtier vel, vil optage den internationale verden. Det understreger frem for noget det, som også i lang tid har været et klart FN-synspunkt, nemlig at bistandspolitik hænger sammen med sikkerhedspolitik, at bistandspolitik kan forebygge konflikter globalt, og at vi derfor ikke på nogen måde skal overveje at svække dansk bistandspolitik, men tværtimod har brug for en styrkelse af den.

Formanden:

Jeg skal her afbryde forhandlingen og udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 13.00.

Mødet udsat kl. 11.55

Mødet genoptaget kl. 13.00

Forhandlingen genoptoges.

Emmert Andersen (CD):

Da vor ordfører på grund af et andet møde i huset ikke kan være til stede, skal jeg på CD's vegne sige følgende:

CD støttede Udenrigsudvalgets beretning om den fremtidige bistandspolitik. Vi var stort set enige i de kriterier, der blev lagt op. Vor væsentligste indvending var dengang som nu, at landevalgene sker i Danida og ikke i Folketinget. Vi mener stadig, at prioriteringen mellem en række lande er en politisk beslutning og ikke en beslutning, der skal træffes af embedsmænd. Derfor glæder vi os også over, at et flertal i Tinget er gået et skridt ad den vej, idet det er et fremskridt, at man nu beder udenrigsministeren om en særskilt redegørelse for hvert enkelt foreslået land. Det må nemlig betyde, at såfremt et flertal i Folketinget under en drøftelse af redegørelsen enten i udvalget eller i salen går

imod hjælp til det pågældende land, vil ministeren følge dette. Man kan sige, at i vort oprindelige forslag havde Folketinget både forslagsret og sige nej-ret til lande, men som det er nu, kan det altså kun sige nej. CD håber, at ministeren vil fortolke udtalelserne i salen i dag på denne måde.

Bistandshjælpen til Kina har været i fokus i de sidste uger. Det skyldes, at man vil betale Kina for dets pæne optræden under sanktionerne mod Irak. Det kan vi godt forstå, men det må slås fast, at der intet nyt er sket i Kina inden for de sidste måneder, i hvert fald intet godt nyt. Man henretter stadig folk, og man knuser stadig Tibet, og derfor kan CD forstå, at man gør den bistandshjælp færdig, man er i gang med. Det kan dels være et signal til Kina, dels er det vel logisk og økonomisk rigtigt, men vi vil advare mod at springe lige ud i en fremtidig hjælp. Grundlæggende mener vi ikke, at det er en dansk opgave at hjælpe så stort et land; det bør være et EF-spørgsmål. Danmark bør hjælpe lande af moderat størrelse, så vi også opnår styringsmuligheder for den hjælp, vi giver.

Vi er altså grundlæggende imod hjælp fra Danmark til Kina, som vi i øvrigt af samme grunde er det af hjælp til Indien. Skulle et flertal herinde alligevel acceptere ny hjælp til Kina, vil vi bede udenrigsministeren sikre, at den bliver styret uden om regeringen og i stedet kommer de grupper til hjælp, der rammes af undertrykkelsen.

Jeg vil gerne benytte lejligheden til at klargøre vort syn på forholdet mellem menneskerettigheder og ulandshjælp. Vi mener, at menneskerettighedssituationen skal have en væsentlig betydning for bistandshjælpen. Overtræder et land menneskerettighederne groft, bør det få konsekvenser for den danske bistand, i første omgang ikke nødvendigvis en afbrydelse, men en omlægning. Man hjælper nemlig ikke de undertrykte ved at stoppe hjælpen, man gør deres situation værre, men kunne man styre bistanden til grupper i befolkningen, der lider under det nuværende styre, ville man derved styrke kampen for demokrati og menneskerettigheder i det pågældende land. Først hvis dette ikke kan lade sig gøre, uden at regeringen enten tager det til indtægt eller har andre fordele af det, bør hjælpen stoppes helt. Vi ønsker altså en række reaktioner over for lande, der træder på menneskerettighederne.